

[Helge Larsen.]

op med sit selvstændige regnskab. Men når man nu ved behandlingen af postvæsenet regner med to adskilte tjenestegrene, televæsenet og postvæsenet, så er det forkert, idet man henviser til, at den ene gren giver overskud, den anden underskud. Det er jo lidt besynderligt. Men mon ikke man skulle prøve at tænke tingene lidt mere logisk igennem? Så tror jeg, man måtte erkende, at det vil være meget vanskeligt at klare jernbanedriften på Sjælland og Jylland-Fyn uden at have den dertil knyttede færgeforbindelse over Store-Bælt, indtil vi får Store-Bæltbroen. Derimod kan man vist sagligt og i enhver anden henseende finde begrundelse for, at dette at drive teleforbindelse med Argentina er noget helt andet end at bringe dagblade, ugeblade og almindelige brevforsendelser ud i Brøndbyvester eller i et andet lokalt område.

Erik A. Jensen: Af den afgivne betænkning fremgår det, at mit parti ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi anfører, at der ikke har været adgang til realitetsdrøftelser vedrørende de enkelte takster, og dette bygger på, at den højtærede minister for offentlige arbejder kategorisk har erklæret, at forslaget skal gennemføres som fremsat, og at der ikke er noget at ændre.

Nu vil jeg gerne have lov til at understrege, at mit parti stemte for postloven, da den sidst, i 1961, var til behandling i det høje ting. Det er altså ikke nogen konstrueret forklaring, når vi anfører, at vi ikke kan medvirke på den angivne baggrund til det nu foreliggende lovforslag. Vi ønsker, at der for alle lovforslag, som fremsættes, bliver adgang til at forhandle os frem til et resultat, såfremt dette er muligt, og at der ikke, som tilfældet er her, er tale om et færdigt lovforslag, som bare af synsmæssige grunde sendes i udvalg, hvorefter der gives besked på, at lovforslaget skal gennemføres i den oprindelige form. Det har intet med forhandling at gøre. Den begrundelse kunne for så vidt være tilstrækkelig til, at mit parti afviser medvirken. Men jeg skal da gerne anføre et par grunde til.

I lovforslagets bemærkninger anfører den højtærede minister, at post- og telegrafvæsenets regnskab for finansåret 1961-62 ud-

viser et overskud på 42,5 mill. kr. mod 56,2 mill. kr. i det foregående finansår, altså et forventet fald i overskuddet på 13,7 mill. kr. En del af pressen har imidlertid beskæftiget sig med det foreliggende lovforslag, og disse aviser hævder, at post- og telegrafvæsenets reelle overskud vil blive ca. 51-52 mill. kr., altså af nogenlunde samme størrelsesorden som i forrige finansår. Derfor har jeg spurgt den højtærede minister om dette forhold og har modtaget det svar, at ministeren godt havde set, at bladene anførte højere beløb end lovforslagets bemærkninger, men at man ikke kunne regne med, hvad aviserne meddelte på dette område. Personlig har jeg imidlertid min tvivl, så længe man ikke bedre kan forelægge kendsgerninger, der klart og tydeligt viser, at lovforslagets anførte beløb er de rigtige. Også denne grund finder jeg alene er fyldestgørende for, at vi ikke kan medvirke; de anførte begrundelser for takstændringerne er ikke fuldt oplyst og ej heller bevist over for udvalget.

Ved første behandling af lovforslaget fandt jeg det betænkeligt, at man, næsten et helt år før lovforslaget fik virkninger — jeg tænker her på avisportoen — forsøgte at lovgive på et område, hvor man faktisk ikke kendte den økonomiske tilstand, der til den tid måtte være herskende, og spurgte i den forbindelse, om det ikke ville være det rigtigste, om man ventede med at tage et sådant spørgsmål op til efteråret, fordi der til den tid måske var muligheder for at se, om der virkelig var behov for en ændring af den karakter, som lovforslaget er udtryk for. Selv er jeg meget tvivlende over for, om der er behov derfor. Jeg henviser til mine tidligere bemærkninger om, at aviserens meddelelser går ud på, at post- og telegrafvæsenets overskud vil blive ca. 52 mill. kr. i indeværende finansår i stedet for 42,5 mill. kr., som lovforslagets bemærkninger angiver.

Hvis dette nu er rigtigt, er der alene i den opståede forskel, nemlig ca. 10 mill. kr., dækning for hele den stigning i avisportoen, som alle blade, også de små opinionsdannende blade, skal udrede pr. 1. april i år og efter det foreliggende lovforslag fra 1. januar 1964. Disse beløb udgør pr. 1. april i år 4,6 mill. kr., endog formentlig op til